

"Tacksam att jag lever"

Jag går inte på museer. De få gånger jag gått, och sist var för länge sedan, har jag blivit uttråkad. Idag gick jag och vänner i en ny skrivargrupp, alla personer med ett tidigare missbruk, till Moderna Museet i Stockholm för att se **Nan Goldins** *This Will Not End Well*.

Nan har sammanställt stillbilder till digitala bildspel men även klippt ihop filmsekvenser. Efter att ha sett det första bildspelet; *Sisters, Saints and Sybils*, var jag mållös. Bildspelet börjar med fotografier från Nans barndom och är en tribut till hennes äldre syster **Barbara** som begick självmord vid arton års ålder. Här visas bilder av självskadebeteende, missbruk och död, röster vittnar om skam, ilska och smärta tillsammans med ett fantastiskt musikval vilket bara förstärkte alla känslor. Det hade egentligen räckt med detta bildspel som en otroligt stark upplevelse. Jag hade kunnat lämna museet gripen och nöjd om än i smärta.

Vi såg därefter fyra bildspel samt en-och trekanalsvideos som jag inte, även om det fanns glimtar jag uppskattade, väljer att skriva något om. Avslutningsvis såg vi bildspelet *Memory Lost*. Efter över trettio år som drogfri slungades jag tillbaka till ångesten, smärtan och sorgen det innebär att förlora sin själ i ett missbruk. Bilderna, rösterna, musiken, känslan igenom hela bildspelet gjorde att tårarna strömmade nerför kinderna. Jag blev otroligt berörd. Tyvärr stängde museet innan vi hann se klart *Memory Lost*. Jag kommer att gå tillbaka för att uppleva detta bildspel igen, se klart. Detta för att påminna mig om hur tacksam jag är att jag lever och mår bra idag mot alla odds. Det hade lika gärna kunnat sluta för mig som för flertalet av Nans vänner och för mina egna gamla vänner som vilar i frid.

IngelaS

Fler röster om utställningen:

Sisters rev upp gamla sår och väckte känslor som tog mig tillbaka till mina egna tonår. Panik över att vara inlåst bland människor som trycker ner en och behandlar en som om man vore någon galning. Saknaden utav kärlek och bekräftelse. Att vara felbehandlad, känna panik, att inte få någon luft. Ilska, hat mot omvärlden och en känsla av att vara helt missförstådd av vuxenvärlden. Maktlöshet, otrygghet och hopplöshet. **Nan Goldins** verk visar att hon är en otroligt modig och stark kvinna.

Martina

"Jag förstod först inte riktigt tanken bakom utställningen som kunde få mig att känna känslor av ilska för en kort stund. Många bilder väckte även starka känslor av motvilja och äckel. Sedan förstod jag budskapet och jag gillade verkligen utställningen. Den fick mig att tänka mycket efteråt.

Kanske riktar den sig främst till människor som gått igenom ett eget missbruk och människor som hamnat i situationer där de är utsatta för nära personers missbruk och lidande.

Jag har levt ett liknande liv, jag har upplevt det som visades. Jag såg mitt eget gamla liv, som jag brukade leva. Nu förstår jag på något sätt mitt liv och mina val på ett nytt sätt. Mina val, mitt liv, ingen annans."

Ruta

This will not end well var gripande, grafisk, kontroversiell. Speciellt bildspelet om systemen som tog livet av sig. Jag tyckte att den tydligt lyfte fram dekadensen bland utsatta med ett bra musikval. Jag har redan inblick i detta för jag har levt i den världen. Men för den som inte levt det livet ger utställningen en bra inblick i utanförskapet bland socialt utsatta, personer med missbruk och grupper som är mindre accepterade i samhället.

Jag hade aldrig trott att något så simpelt som ett bildspel

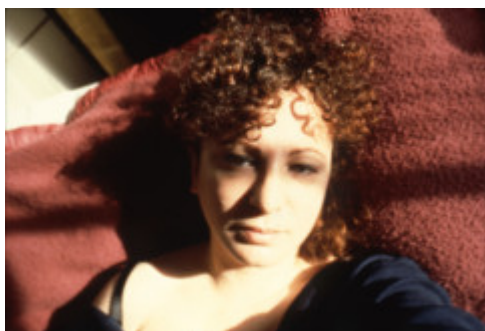
med musik kunde vara så uttrycksfullt. Utställningen väckte mycket känslor. Den var väldigt intressant och gripande. Jag kände mig både ledsen, glad och arg. Man känner verkligen lidandet och uppgivenheten som de porträtterade människorna antagligen kände.

Adrian

This will not end väckte väldigt starka känslor och jag blev väldigt berörd. Helt plötsligt satt jag och grät, jag mindes saker från mitt eget liv i missbruk. Det var häftiga bilder, häftiga människor och bra musik. Tabubelagda ämnen som missbruk, psykiskt lidande, homosexuella, transpersoner, prostituerade – allt detta tas upp på ett vackert, kärleksfullt sätt.

Utställningen var sann, verklig och en oerhört viktig utställning av sådant som inte får talas om, som döljs och tystas ner.

Eva

Nan Goldins: *Self-portrait with eyes turned inward*, Boston (1989) Ur den trekanaliga videon *Sisters, Saints and Sibyls* 2004–2022

This will not end well

Nan Goldin

Moderna Muséet, Stockholm

t o m 26/2-2023

Den här texten är skriven inom ramen för arvsfondsprojektet *Förnya det sociala reportaget*. Moderna Muséet valde också, när de fick läsa den, att [översätta den till engelska](#) för att kunna skicka till Nan Goldin.

**ALLMÄNNA
ARVSFONDEN**